

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת אחרי מות - קדושים

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

מעלתו של כל יהודי

בפרשתנו נאמר: "השוכן איתם בתוך טומאותם", ומבאר רש"י שכוונת הפסוק היא שהקב"ה משרה את שכינתו בתוך עם ישראל אף על פי שהם טמאים. ואף בשעה שהגלה הקב"ה את עם ישראל מארצם, גלתה שכינתו עמהם.

בנוסף לענין השראת השכינה בתוך כללות עם ישראל אף בהיותם טמאים, לימדנו מורנו הבעל שם טוב הק' שהפסוק: "השוכן איתם בתוך טומאותם" בא ללמדנו שגם בנוגע לכל יהודי בפרטות הקב"ה שוכן בתוכו אף בהיותו עושה מעשים אשר לא יעשו. והיינו כי בפנימיות לבבו של כל אחד ואחד מישראל ישנו ניצוץ קדוש וטהור שנחשב מאורו יתברך ממש, בבחינת "חלק אֱלֹהִים מִמַּעַל", וניצוץ זה קשור בבורא יתברך בחבלי עבותות האהבה. ואותו ניצוץ קדוש שבפנימיות לבבו של כל יהודי נרמז באות יו"ד, כיון שהיא האות הראשונה של שמו של הקב"ה, ולכן התואר "יהודי" מתחיל ביו"ד ומסיים ביו"ד, וגם עצם היגוי תיבת "יהודי" נגזר מהאות יו"ד. ויתירה מזאת, שמו המלא של ה', שם הוי"ה ב"ה, נרמז בתיבת "יהודי", שהרי שלושת האותיות הראשונות של תיבה זו (יהו) הן שלושת האותיות הראשונות של שם ה', ומשתי האותיות האחרונות (די) מתקבלת אף האות האחרונה של שם ה' (האות ה') כאשר נניח את האות י' בחללה של האות ד'. וכל זה בא לרמז על גודל איחודו של הניצוץ הקדוש שבפנימיות לבבו של כל יהודי עם ה' יתברך. וגם אם ירבה האדם לחטוא ולפשוע ח"ו, יש בכח חטאיו הרבים לפגום ולטמא רק את חיצוניות נשמתו בלבד, אך לא את הניצוץ הקדוש השוכן בפנימיות לבבו, כי לשם אין מגיע רושם החטא כלל, ולעולם הוא שלם בקדושתו וטהרתו. וזהו שנאמר: "השוכן איתם בתוך טומאותם", כלומר שבתוך תוכם של כל הפגמים והטומאות שעשה האדם ישנה נקודה פנימית טהורה שלא נפגמה כלל, ועודנה שלימה עם הקב"ה בתכלית, ובה שוכן הקב"ה. ובפנימיות ליבו של כל יהודי הוא מאמין בה' יתברך באמונה שלימה, ואפילו מוכן למסור את נפשו על קידוש ה' ולסבול עינויים קשים ובלבד שלא לכפור בה' ח"ו (ראה תניא פי"ח), וכל יהודי אוהב את הקב"ה מעומק ליבו, וחפץ לדבוק בו ובתורתו, אלא שיצרו הרע הוא זה שמבלבל ומטעה אותו, ומכניס בליבו רוח שטות ומפתה אותו לעבור על רצון הבורא, אך אין זה רצונו האמיתי כלל וכלל.

מכל האמור צריכים אנו ללמוד עד כמה יש להזהר שלא לזלזל בשום יהודי ח"ו כמאמר חז"ל כיון שבכל יהודי יש נשמה קדושה שבתוכה שורה אורו של הקב"ה. צריך לדעת בברור שאין הבדל בין זלזול ביהודי לבין מחיקת שם ה'. יש לכבד כל יהודי באשר הוא.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

להוציא את הנפש מהגלות

אדם צריך להגיע ללב נשבר, לא מתוך עצבות חלילה וחס, אלא מתוך שמחה, מתוך "בשמך יגילון כל היום" (תהלים פ"ט), ראשי תיבות בכיה, כמו שכותב רבינו בליקוטי מוהר"ן (תורה קע"ה), ע"י שכן אדם יודע איך לשבר את הקליפות, לא בתוקף אלא בשכל, כי כל מה שעושים בכוח לא מצליח, צריך לעבוד את ה' בשכל, במוח שליט על הלב. יש תשובה של אנשי נינוה, כמ"ש "ויקראו אל אלקים בַּחֲזָקָה" (יונה ג'), אומר רש"י אסרו אמהות לבד והולדות לבד אמרו לפניו רבש"ע אם אין אתה מרחם עלינו אין אנו מרחמים על אלו. זו תשובה של עיצומים, אם לא תעשה ככה לא נעשה ככה, כך עושים הבריונים. אלא צריך לעשות תשובה שבאה מתוך רחמנות על הניצוץ האלקי שבגלות. לוי יצויר ח"ו שחטפו לאדם ילד ושמו אותו במנזר באטליה הקתולית, מה יעשה אותו האב? האם הוא יאכל, או ישתה, או יישן, או יצחק? יום ולילה הוא ירוץ וירוף עד שיוציא את הבן שלו מהגלות, לא מעניין אותו שום דבר, הוא ימכור את הבית ואת הנכסים ואת הרכוש ויקח הלוואת עד שיוציא את הילד משם. מי שלא מרגיש כך לגבי הנפש שלו, שהיא אבודה ממנו בחיצוניים - הוא במצב קשה מאד. וכי זה דבר פשוט שהנפש בגלות, והיא עושה פגמים!!! לכן אומר בעל התניא שאדם צריך להזהר שלא יהיה לו לב קשה, אלא צריך שיהיה לו לב שבור.

זמני השבת

הדלקת נרות:	צאת שבת:
ירושלים 19:09	ר"ת 20:01
תל אביב 19:08	ר"ת 20:52
חיפה 19:11	ר"ת 20:02
באר שבע 19:08	ר"ת 20:52

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

צדיק ללא פשרות

זכיתי להיות שנים רבות קשור למורינו ורבינו הרב יורם מיכאל אברג'ל. ערב אחד עמדתי להתגלח ולהסתפר ופתאום שאלתי את עצמי עד כמה אני יכול לקצץ את עובי הפאות שלי, ונזכרתי שאחד הרבנים כותב שניתן לקצץ יחסית במספר מאד נמוך רק צריך שהאצבעות עדיין יהיו יכולות לתפוס את השיער שבמקום של הפאות, ואכן כך עשיתי. למחרת בבוקר הגעתי כהרגלי לשיבת "רב פעלים קול רינה", הרב ישב במקומו והיה ממש רחוק ממני, ואני רק נכנסתי בדלת של הכולל ופתאום הרב הביט בי ועשה לי תנועה עם היד של לך מפה... הייתי בהלם ולא הבנתי במה מדובר, הסתובבתי לאחור לבדוק מי עומד מאחורי ואת מי הרב מגרש מהכולל, אבל לא היה אחרי אף אחד... הבטתי במורינו הרב, הרב היה נראה כעוס מאוד ועשה לי תנועה עם היד שאני אצא מהכולל מיד, ומיד ניגש אלי השמש של הרב ואמר לי הרב ביקש שתצא מפה מיד ואל תחזור לכאן עד שתפסיק לאכול חזיר!!! אני הייתי נורא המום ומבוהל ואמרתי לו אם הרב אומר לי כזה דבר אז וודאי שעשיתי משהו ממש לא בסדר אבל אין לי מושג מה עשיתי ואני לא אדע כיצד לתקן את עצמי, ואז השמש אמר לי שקיצצתי את הפאות יותר מידי והרב אמר שמי שמגלח את פאותיו נמשל למי שאוכל חזיר. מיד יצאתי מהכולל, וחיכיתי עד שהפאות יגדלו חזרה, ואז וחזרתי לרב שקיבל אותי כהרגלו בחום ואהבה עם מכתב התנצלות והסבר למה קיצצתי את הפאות שלי עד כדי כך. השאלה שלי עד היום היא, איך וכיצד הרב ראה מכזה מרחק שקיצצתי את הפאות לרמה שזה לא מספיק? מעולם לא היו לי פאות ארוכות אלא תמיד היו מאד מאד קצרות... כנראה שהפעם קיצצתי יותר מדי!

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות מפטיר והפטרה בשבת

שאלה: באיזה מהספרים המצויים בזמן הזה, טוב ונכון יותר לקרות ההפטרה?

תשובה: הטוב והנכון ביותר לקרות ההפטרה בזמן הזה הוא מתוך ספר תנ"ך שלם, והוא מהודר יותר מספרי ההפטרות המצויים, ורק אם ספר ההפטרות כתוב על קלף ובדיו כהלכות ספר תורה יש בו מעלה גדולה יותר. ומנהג מרן אאמו"ר עטרת ראשנו רבינו יורם מיכאל אברג'ל נר"ו שליט"א בישיבתו הקדושה רב פעלים קול רינה שקורין ההפטרה מתוך ספר תנ"ך שלם הכתוב ומנוקד באופן ברור ומדוקדק שהיא מעלה גדולה, הואיל ובדרך כלל ספרי ההפטרות המצויים בזמן הזה, הגם שהם דומים למראה ספר תורה, מכל מקום אינם כתובים על הקלף ובדיו, ודינם כספר הפטרות הנדפס בצורת חומש, ומכל מקום פשוט וברור שאפשר לקרות בהם לכתחילה.

שאלה: ראש חודש שחל להיות בשבת, האם מזכירים את יום ראש חודש בתוך ברכות ההפטרה, או לא?

תשובה: ראש חודש שחל להיות בשבת, אין מזכירין את יום ראש חודש בברכות ההפטרה, הואיל וההפטרה באה מכח שבת ולא מכח ראש חודש, שאלמלא שבת לא היו קורין הפטרה. ומכאן אתה למד, שגם בשבת חול המועד אין מזכירין את החג בברכות ההפטרה, הואיל ואין ההפטרה באה מכח החג אלא רק מכח שבת. [ומה שאין כן ביום טוב שחל להיות בשבת שאזי מזכירין את יו"ט גם בחתימת הברכה כגון "מקדש השבת וישראל והזמנים" הואיל ויו"ט גם אם היה חל באמצע השבוע הייתה נאמרת בו הפטרה]. ומכל מקום אם הזכיר הש"ץ את ראש חודש באמצע הברכות כגון שאמר בנוסח זה, על התורה ועל העבודה ועל יום השבת הזה ועל יום ראש החודש הזה, או שבחולו של מועד הזכירו את החג בדרך זו, אין מחזירין אותו הואיל ויש לו ע"מ שיסמוך.

גאולה ומשיח

פנינים ונהגות מגדולי החסידות

יעקב ועשיו

בעודו ילד בא רבי דוד צבי מניישטאט לאביו רבי יחיאל מקוזמיר. ישר כשיצא אביו מחדרו ניגש הבן אל אביו ושאל:

למדנו בפרשת השבוע (בראשית כה כב) "ויתרוצצו הבנים בקרבה", ודרשו רבותינו: כשהיתה רבקה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר יעקב רץ ומפרס לצאת, וכשהיתה עוברת על פתחי עבודה זרה עשיו רץ ומפרס לצאת. ואני לא מבין: יעקב פרס לצאת ולא יצא מכיוון שעשיו מונע בעדו היציאה, אבל עשיו שפרס לצאת ומדוע לא יצא? השיב לו אביו רבי יחזקאל: אומנם עשיו רצה לצאת לבתי עבודה זרה, אבל חשש שמא יעקב אבינו ימהר אחרי ויצא לאהלי תורה ולכן מנע עשיו עצמו מלצאת, עשיו ויתר על העבודה זרה שלו העיקר שיעקב לא ילך ללמוד תורה.

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי שמעון בר יוחאי

בשעת פטירתו של רבי שמעון היו ליד מיטתו: בנו רבי אלעזר, רבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יצחק. ואמר להם רבי שמעון: שעת רצון היא עכשיו ורוצה אני לגלות לכם רזי תורה שלא גיליתי לכם עד היום, ורבי אבא יכתוב את החידושים. נתעטף רבי שמעון בטלית והתחיל דורש ברזי תורה שלא שמעתן און מעולם עד שהגיע לפסוק "כי שם ציווה ה' את הברכה חיים עד העולם", ואמר רבי אבא: לא סיים המאור הקדוש לומר 'חיים' עד ששכך קולו, והייתי כותב וחשבתי לכתוב עוד ולא שמעתי, ולא יכולתי לזקוף ראשי מחמת האור העצום שהיה בבית באותה שעה ונזדעזעו כל איברי ושמעתי קול קורא ואומר "כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך" ושמעתי עוד קול אחר שאומר "חיים שאל ממך נתתה לו אורך ימים עולם ועד". וכל אותו היום לא פסק האש והאור מהבית ולא יכל אף אחד לעלות לבית מפני האור העצום, וכל אותו היום הייתי יושב ובוכה שנזכה להתעסק בקבורתו של רבי שמעון, ורק אחר שהסתלקה האש ראיתי את המאור הקדוש, קודש הקודשים שנסתלק מהעולם - מעוטף, ושוכב על ימינו ופניו שוחקות, עמד בנו רבי אלעזר ונטל ידיו ונישק להן, ואני לחכתי העפר שתחת כפות רגליו, ובקשו החברים לבכות ולא יכלו לדבר, ובנו רבי אלעזר נפל שלש פעמים על פניו ולא יכל לפתוח פיו. לבסוף פתח ואמר: "אבא אבא, יחיד נשתירתי" ... עמד רבי חייא על רגליו ואמר עד עכשיו היה המאור הקדוש עוסק עימנו ועכשיו צריכים אנו להתעסק בכבודו. עמדו רבי אלעזר ורבי אבא והרימו את המיטה ונתמלא הבית ריח בשמים, ובשעה שהוציאו המיטה מהבית נשאה היא את עצמה באויר והיה עמוד אש הולך לפניו, ושמעו בת קול שאומרת "עולו והתכנסו להלולא דרבי שמעון" יבוא שלום וינוחו על משכבותם" וכשנכנסה המיטה למערה שמעו קול במערה: "זה האיש מרעיש הארץ ומרגיז ממלכות - כמה קיטרוגין משתתקין ביום הזה בעבור בר יוחאי שבוראו משתבח בו בכל יום, אשרי חלקו למעלה ולמטה, ועליו נאמר ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין".

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

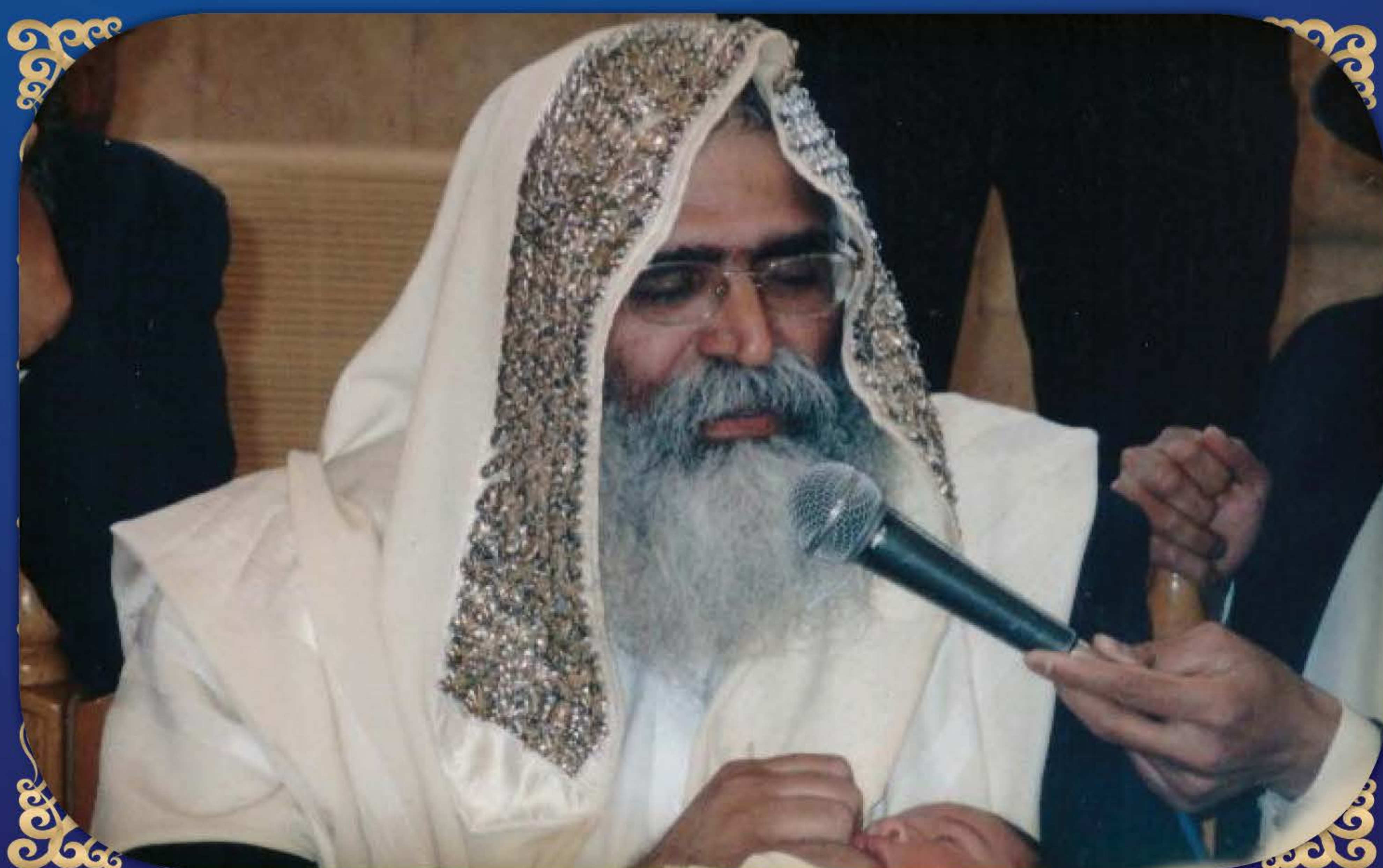
לא כל הנוצץ זהב

"וּבְקִצְרָכֶם אֶת קִצְרֵי אֶרְצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ לְקַצֹּר וְלִקְטֹת קִצְרֶךְ לֹא תִלְקֹט. וְכִרְמְךָ לֹא תַעֲוִלל וּפְרִט כִּרְמְךָ לֹא תִלְקֹט לְעֹנִי וְלִגְרַת תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" (ויקרא י"ט, ט' י')

כאן ציוותה אותנו התורה הקדושה לחוס ולרחם על העניים, כי על ידי שאנחנו זוכים לרחם על העניים ולתת להם מתוך מה שזיכנו ה' יתברך, ממילא אנחנו נמנעים מגאווה וממחשבות זרות על דברים מסויימים כאילו זה שייך לנו.

וממילא על ידי שהאדם ניצל מהגאווה, הוא זוכה שהשכינה הקדושה שורה עליו. ולכן אבא היקר עטרת ראשינו מבאר, שאפילו בתוך אנשי התורה הקדושה חשוב להידבק באנשי תורה שיש בהם ענווה אמיתית ויראת שמים טהורה, ולא ידבק בבעלי גאווה. וכמו שהעלה אאמו"ר בספר בצור ירום על התניא הקדוש (פרק לו), יש לדעת שגם בתלמידי חכמים עצומים ישנן הרבה דרגות ולא כולם שווים זה לזה, ולכן כשאדם כבר מחליט לדבוק בתלמיד חכם, קודם כל עליו לבדוק היטב מיהו ומה הם מעשיו.

לפעמים אדם רואה מרחוק איזה דבר נוצץ והוא חושב שזה יהלום, אבל לאחר שהוא מתקרב למקום ומרים את הדבר הוא רואה שזה רק עטיפה מבריקה של סוכריה. צריך לדעת שלא כל מה שנראה נוצץ זה זהב. לכן תבדוק היטב היטב עד שתמצא תלמיד חכם צדיק אמיתי זך קדוש ושלם בכל מעשיו, ותדע נאמנה שלא כל כך מהר זוכים למצוא אחד כזה. מי שמוצא לעצמו רבי מהר כל כך סימן שהוא מקולקל מבפנים. רבי אמיתי זוכים למצוא רק לאחר שעוברים הרבה יסורים, נפילות ובזיונות. אתה צריך להתפלל לה' שיאיר את עיניך למצוא את האיש הנכון שידריך אותך כיצד לתקן את מעשיך בשלמות ולזכות לחיי העולם הבא. ואם ה' כבר ריחם עליך וזיכה אותך להגיע לצדיק האמיתי - עליך להיות לפניו כאיסקופה הנדרסת ולבטל דעתך מפני דעתו. וגם אם הוא ידרוך עליך, תשמח ותודה לו מכל הלב, כולי האי ואולי תזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו - הכל לפי רמת הביטול והענווה שיש לך בפני הצדיק. אדם צריך להרגיש עצמו כבהמה שאין לה שום דעת, כמו שאמר דוד המלך ע"ה "ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך" ובזכות זה "ואני תמיד עמך אחזתי ביד ימיני". מי שמתבטל לפני ה' ולפני הצדיקים, הקב"ה משרה עליו את שכינתו, כמו שמצינו בהר סיני שבגלל הענווה שהייתה בו הקב"ה השרה את שכינתו עליו ונתן עליו את התורה הקדושה.

המתנה המושלמת לאם ולבת!

ספר ייחודי לבת ישראל בו
קובצו מיטב שיחותיו
של מו"ד הרב יורם אברג'ל

עכשיו
במחיר
השקה!

חייגו והזמינו עוד היום: 08-6381000

ניתן להשיג גם בציון הקדוש: 08-9790786

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל צוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

לפעמים מבט קטן וחודר עם חיוך
יכול להועיל הרבה יותר מהרבה
מילים קשות.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לרפואת גבריאל בן מלכה הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000